

Andragende anholdt om, at der maa blive forelagt Rigsdagen et Lovforslag om, at det Offentlige dækker de i Høiesteretsdommen omhandlede Tab i Odense Overformhinderi, forsaavidt de ikke kunne dækkes af, hvad der er udlagt Overformhinderiet i Rasmus Nielsens Bo.

Til Støtte for denne Begjæring har han navnlig anført, at han, der ved sin Bestikelse til „anden Overformhinder“ var aldeles ubekjendt med Regnskabsvæsen, baade af Autoriteterne og af første Overformhinder modtog den Forsikring, at hele Kasse- og Regnskabsvæsenet vilde være ham uvedkommende. I Henhold til denne Oplysning, der stemmede med, hvad der var ham bekjendt om den ved Overformhinderiet herskende Praxis, antog han, at hans Hverv alene vilde være at deeltage i Vedømmelsen af og Tilshynet med Panterne, i Afgivelsen af Erklæringer o. desl., men at Stillingen ikke kunde medføre Ansvar for ham med Hensyn til Widler, som ikke bleve ham overleverede. Denne Anskuelse blev i Aarenes Løb bekræftet derved, at de controlerende Øvrigheder i Kasse- og Regnskabsager ubelukkende forhandlede med Rasmus Nielsen. Denne blev derhos af sine Medborgere anseet for en særdeles ordentlig og redelig Mand, og der kunde saaledes ikke for Andrageren være Anledning til at nære nogen Mistillid til ham, der i 15 Aar havde fungeret som første Overformhinder. Under disse Omstændigheder har han, der allerede har maattet udrede et Beløb af 881 Rd. 5 Mk. 3 Sk., til hvis Betaling han af vedkommende Umhængte særskilt var søgt, antaget, at Staten mulig vilde forsaane ham for at bære det fulde ham efter Dommen paahvilende Ansvar, saameget mere som hans Formue langtfra vil være istand til at dække den manglende Sum.

Andragendet er paa det Varmeste anbefalet af Odense Communalbestyrelse og af Amtmanden over Odense Amt.

Ligesom den hidtilværende langvarige Praxis ved Overformhinderibestyrelsen i Odense, den almindelige Agtelse, Rasmus Nielsen har nydt, og Andragerens Ubekjendtskab med Regnskabsvæsen, indeholde en ikke ringe Undskyldning for, at han har undladt at føre det ham paahvilende Tilshyn, saaledes taler navnlig ogsaa den Omstændighed, at Kassemanglen — uden at det lader sig paavise, i hvor stort et Omfang — allerede tildeels maa antages at have været tilstede, da han overtog Overformhinderbestillingen, samt at den lange Forskættelse af Defraudationen kun er bleven muliggjort ved en mindre hensigtsmæssig Ordning af det overordnede Tilshyn, for en mildere Vedømmelse af hans Forhold. Naar der endnu tages Hensyn til, at det saavel paa Grund af det nu indførte strengere Tilshyn med Overformhinderierne, som udøves ved jævnlige Eftersyn paa Stedet af Embedsmænd under Revisiondepartementet, som paa Grund af den forestaaende Omordning af Overformhinderivæsenet ikke kan bestræbes, at lignende Tilfælde vilde indtræffe i Fremtiden, finder Ministeriet, at Billighed kunde tale for at komme Schmidt til Hjælp med Hensyn til Udredelsen af den idømte Erstatning, medens han dog paa den anden Side for en Deel maa bære Følgerne af sin Mangel paa tilbørligt Tilshyn.

Da derhos Finantsministeriet, med hvilket man i denne Anledning har brevvekslet, efter de oplyste Omstændigheder ikke har troet at burde modsætte sig, at der søges bevilget et Beløb af 7,000 Rd. til Dækning af den Schmidt ved Høiesteretsdommen paalagte Erstatning under Betingelse af, at han selv udreder den øvrige Del af bemeldte Erstatning, forsaavidt den ei bliver dækket af Rasmus Nielsens Bo, er nærværende Udcast fremkommet, ved hvilket et Tilskud af Statskassen af den angivne Størrelse til Dækning af Deficitet søges bevilget under de nævnte Betingelser.